

UZASADNIENIE

W dniu 20.09.2018r. wnioskodawca M. K. (1) wniósł o powierzenie mu władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. K. (2) urodzoną (...) zam. C., ul. (...) z jednoczesnym ograniczeniem władzy rodzicielskiej uczestniczki postępowania I. P. (obecne nazwisko D.) do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka oraz ogólnego wglądu w jej wychowanie, ustalenie każdorazowego miejsca pobytu małoletniej w miejscu zamieszkania wnioskodawcy. Jednocześnie złożył wniosek o zabezpieczenie postępowania poprzez powierzenie ojcu pieczy nad małoletnią na czas trwania postępowania.

W uzasadnieniu podniósł, iż 3 miesiące po urodzeniu dziecka uczestnika postępowania praktycznie przestała uczestniczyć aktywnie w wychowaniu córki. Prowadziła wówczas aktywnie własną działalność gospodarczą, wychodząc z domu o godz. 6.00 i wracając po 20 od poniedziałku do piątku a w soboty i niedziele od godz. 8.00 do godz. 16.00. Dzieckiem zajmowała wtedy mama wnioskodawcy bądź mama uczestniczki, a wnioskodawca gdy wracał z pracy o godz. 16 przejmował opiekę nad córką. Wnioskodawca sam ponosił koszty utrzymania dziecka jak również koszty związane z wizytami u lekarza, leczeniem. Uczestniczka prosiła również wnioskodawcę aby dokładał się do zakupu leków dla córki również podczas jej pobytu u matki.

Strony ostatecznie rozstały się w dniu 6 marca 2017 roku kiedy to uczestniczka postępowania spakowała rzeczy wnioskodawcy ze wspólnego mieszkania i wystawiła je za drzwi, informując go o tym sms-em. Wtedy również zabroniła wnioskodawcy widywania się z córką a po kilku dniach uzależniła spotkanie wnioskodawcy z córką od wpłaty na jej konto kwoty 3.000 zł. Następnie po kilku dniach uczestniczka postępowania zmieniła zdanie i napisała, że wnioskodawca może zobaczyć się z córką, jeżeli na piśmie zobowiąże się do płacenia alimentów. Wnioskodawca odmówił płacenia alimentów, wobec czego córkę zobaczył dopiero po miesiącu, a następnie mógł ją zabrać do siebie. Co do zasady od tego momentu córka przebywała częściej i dłużej u wnioskodawcy niż u uczestniczki. W sytuacji gdy uczestniczka żądała aby wnioskodawca przywiózł jej córkę, to zawsze tak było. Pomimo, że wnioskodawca ponosił większość kosztów utrzymania małoletniej uczestniczka postępowania wystąpiła do sądu o alimenty. Powództwo zostało oddalone. Wnioskodawca podniósł, iż w okresie od marca 2017 do lutego 2018 r. pozostawał bezrobotny, a pomimo tego nie uchylał się od swojego obowiązku alimentacyjnego wobec córki. Natomiast uczestniczka odmówiła gdy wnioskodawca poprosił o pomoc finansową w kwocie 400 zł w zakupie szczepionki dla córki. Szczepienie zostało zrealizowane dopiero po podjęciu pracy przez wnioskodawcę. Sytuacje w których uczestniczka zlekceważyła wskazania zdrowotne małoletniej córki miały miejsce niejednokrotnie. Ponadto wnioskodawca podniósł, iż w trakcie pobytów córki u uczestniczki postępowania miał on znacznie utrudniony kontakt telefoniczny z córką. W ocenie wnioskodawcy córka podczas pobytów u matki pozostaje przez cały ten czas pod opieką babki macierzystej. Obecnie obawy wnioskodawcy budzi nie tylko fakt zaniedbań w zakresie opieki zdrowotnej dziecka ale przede wszystkim chęć pozbawienia go kontaktu z córką poprzez umieszczenie córki w żłobku w miejscu zamieszkania uczestniczki postępowania, która po pracy nie będzie oddawała dziecka wnioskodawcy. Dziecko przez cały dzień będzie znajdowało się w placówce oświatowej. Podczas pobytu córki u wnioskodawcy uczestniczka postępowania kontaktowała się z dzieckiem sporadycznie raz w tygodniu a czasami nie dzwoni nawet przez cały miesiąc. Od marca 2017 roku strony sprawowały opiekę naprzemienną, z tym że okresy spędzane u ojca faktycznie były dłuższe niż te faktycznie spędzone u matki.

W dniu 11.09.2018r. I. D. (1) (poprzednie nazwisko P.) wystąpiła do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z wnioskiem o powierzenie jej władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką M. K. (2) oraz o ograniczenie władzy rodzicielskiej ojcu M. K. (1) do osobistych kontaktów z małoletnią tylko w obecności matki i kuratora, nadto uregulowanie kontaktów ojca z małoletnią córką w pierwszą i ostatnią niedzielę miesiąca w godzinach od 14.00 do 16.00, poza miejscem zamieszkania matki, w miejscu ustalonym z kuratorem oraz w jeden dzień wakacji w sierpniu w godzinach od 8.00 do 20.00. Jednocześnie I. D. (1) złożyła wniosek o zabezpieczenie postępowania poprzez powierzenie matce na czas trwania postępowania pieczy nad małoletnią córką M..

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, iż do 31.08.2018r strony na zasadzie wzajemnego porozumienia sprawowały naprzemiennie opiekę nad córką, przez okres trzech tygodni dziecko przebywało u matki, następnie trzy tygodnie u ojca. W czasie gdy córka była u matki ta umożliwiała ojcu, jak również babci ojczystej spotkania z dzieckiem w jej miejscu zamieszkania. Rodzice dzielili się opieką i obowiązkami wobec córki. Sytuacja zmieniła się po tym jak matka poinformowała ojca o zamiarze zapisania dziecka od września 2018r do żłobka. Ojciec w dniu 1.09.2018r nie przywiózł dziecka matce, mimo iż upłynął uzgodniony przez nich czas pobytu dziecka u niego. W dniu 3.09.2018r przesłał jedynie e-mailem zaświadczenie lekarskie córki. Podczas rozmowy telefonicznej powiadomił ją, że lekarz zabronił dziecku podróży przez okres 7 dni. Kolejne próby nawiązania kontaktu telefonicznego z ojcem nie przynosiły rezultatu. Gdy przyjechała do dawnego miejsca zamieszkania ojca dziecka, okazało się, że już tu nie przebywa, dopiero przy udziale Policji zdołała ustalić aktualne miejsce pobytu ojca i córki. M. K. (1) odmówiła jej wydania dziecka.

W piśmie procesowym z dnia 16.10.2018r uczestniczka postępowania I. D. (1) (poprzednio P.) podniosła, iż ojciec dziecka dopuszcza się zaniedbań w zakresie zdrowotnych dziecka m.in. kaszel, infekcje górnych dróg oddechowych, ostre zapalenie nosa i gardła, wysypka, szmery w sercu, zaczerwienienia pod pieluszką (grzybica), powstałych podczas pobytu dziecka u ojca pod adresem zamieszkania W. ul. (...). Powyższe zaniedbania ojca dziecka i jego matki spowodowane były nieutrzymywaniem odpowiedniej higieny wobec dziecka. Warunki mieszkaniowe były tam drastyczne. Dopiero od sierpnia 2018 roku ojciec dziecka zmienił adres zamieszkania na miejscowość C.. W ocenie matki dziecka zmiana miejsca zamieszkania nastąpiła tylko na potrzeby toczącego się postępowania sądowego. Jednocześnie podniosła, iż ojciec dziecka bez jej wiedzy przeniósł dokumentację medyczną córki z przychodni (...) Sp. z o. o. Filia pl. (...) we W. do Ośrodka (...) w K., co uniemożliwiło wykonanie ważnych szczepień w terminie oraz utrudnienia w przyjęciu dziecka do lekarza. Matka małoletniej wskazała, iż nie ma ona możliwości kontaktu z dzieckiem. Ojciec dziecka dyktuje jej warunki kontaktów z córką.

W odpowiedzi na pismo uczestniczki postępowania z dnia 16.10.2018r. M. K. (1) zaprzeczył wszystkim twierdzeniom uczestniczki poza wyraźnie przyznanymi. Podniósł, iż większość chorób opisanych przez uczestniczkę – poza przeziębieniami – miała miejsce kiedy to matka sprawowała opiekę nad dzieckiem. Dopóki uczestniczka nie nalegała na opiekę naprzemienną córka praktycznie nie chorowała. Szczepienia zostały wykonane przez ojca. Wnioskodawca zapewnia dobre warunki mieszkaniowe i bytowe małoletniej, Nie jest również zgodne z prawdą, że wnioskodawca utrudnia uczestniczce kontakty z córką albowiem zawsze dbał o to aby kontakty odbywały się jak najczęściej, jednak uczestniczka potrafiła zostawić córkę u ojca i nie odzywać się do nich dwa tygodnie. Wówczas uczestniczka postępowania odwiedziła córkę dwa razy, za każdym razem było to bez wcześniejszej zapowiedzi.

Postanowieniem z dnia 17.10.2018r. wydanym w sprawie o sygn. akt III Nsm 857/18 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu oddalił wniosek wnioskodawczyni I. D. (1) o zabezpieczenie postępowania oraz uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Myszkowie jako właściwemu miejscowo.

Sprawa zarejestrowana została pod sygnaturą IIINsm 555/18 i połączona do wspólnego rozpoznania ze sprawą IIINsm 467/18.

Na skutek zawiadomienia przesłanego przez Komendę Powiatową Policji w M. Sąd w dniu 14.11.2018r z urzędu wszczął postępowanie w przedmiocie wydania zarządzeń opiekuńczo wychowawczych wobec małoletniej M. K. (2). Sprawa zarejestrowana pod sygnaturą IIINsm 567/18 połączona została do wspólnego rozpoznania ze sprawą IIINsm 467/18

Postanowieniem z dnia 20.11.2018r. Sąd Rejonowy w Myszkowie udzielił zabezpieczenia roszczenia wnioskodawcy M. K. (1) w ten sposób, że na czas trwania postępowania powierzył pieczę nad małoletnią M. K. (2) ojcu M. K. (1). Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniem uczestniczka postępowania. Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Cz 86/18 Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił zażalenie uczestniczki postępowania na postanowienie Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 20.11.2018r.

W dniu 20.12.2018r. wnioskodawca złożył wniosek o zabezpieczenie kontaktów uczestniczki postępowania z małoletnią M. K. (2) na czas trwania postępowania.

Postanowieniem z dnia 31.12.2018r. Sąd udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że na czas trwania postępowania uregulował kontakty I. D. (1) z małoletnią córką M. K. (2) uprawniając ją do spotkań z dzieckiem :

- w każdy drugi i czwarty czwartek miesiąca od godz. 10 do godz. 18 poza miejscem zamieszkania małoletniej, bez obecności ojca, przy czym matka będzie odbierała małoletnią z miejsca zamieszkania i odwoziła do miejsca zamieszkania po zakończonych kontaktach,

- w każdy pierwszy i czwarty weekend miesiąca, począwszy od soboty do od godz. 10 do niedzieli do godz. 17 poza stałym miejscem zamieszkania małoletniej, bez obecności ojca, przy czym matka będzie odbierała małoletnią z miejsca zamieszkania i odwoziła do miejsca zamieszkania po zakończonych kontaktach.

Pismem z dnia 08.03.2019r. uczestniczka postępowania wniosła o zmianę postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 31.11.2018r. w taki sposób, by ustalić kontakty uczestniczki postępowania z córką w każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca, począwszy od czwartku od godz. 10 do niedzieli do godz. 18, poza obecnym miejscem zamieszkania małoletniej, bez obecności ojca, przy czym matka będzie odbierała małoletnią z miejsca zamieszkania i odwoziła do miejsca zamieszkania po zakończonych kontaktach

W dniu 29 marca 2019 roku Sąd Rejonowy w Myszkowie zmienił postanowienie z dnia 31 grudnia 2018 roku w ten sposób, że udzielił zabezpieczenia postępowania ustalając, iż na czas trwania postępowania I. D. (1) ma prawo do osobistych kontaktów z małoletnią córką M. K. (2):

- w każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca z wyłączeniem okresu od 18.04.2019r. do 22.04.2019r. – począwszy od czwartku poprzedzającego rozpoczęcie weekendu od godziny 10 do niedzieli do godz. 18, poza obecnym miejscem zamieszkania małoletniej, bez obecności ojca, przy czym matka będzie odbierała małoletnią z miejsca zamieszkania i odwoziła do miejsca zamieszkania po zakończonych kontaktach;

- w dniach od 22.04.2019r. do dnia 23.04.2019 r. poza obecnym miejscem zamieszkania małoletniej , bez obecności ojca, przy czym matka będzie odbierała małoletnią z miejsca zamieszkania i odwoziła do miejsca zamieszkania po zakończonych kontaktach

W dniu 9.07.2019r I. D. (1) złożyła wniosek o ustalenie miejsca pobytu małoletniej córki M. K. (2) w każdorazowym miejscu zamieszkania matki.

Sprawa zarejestrowana pod sygnaturą IIINsm 349/19 połączona została do wspólnego rozpoznania ze sprawą IIINsm 467/18

Sąd ustalił co następuje:

Małoletnia M. K. (2) urodziła się (...) we W..

Dziecko pochodzi z nieformalnego związku (...) (poprzednie nazwisko P.).

Do 6 marca 2017r strony zamieszkiwały wspólnie i sprawowały opiekę nad małoletnią córką M., korzystając z pomocy babki macierzystej oraz babki ojczystej małoletniej. Dzieliły się obowiązkami uwzględniając swoje obowiązki zawodowe.

Z dniem 7 marca 2017 roku na rodzice małoletniej rozstali się, M. K. (1) wyprowadził się z mieszkania partnerki.

Wzajemne nieporozumienia, w dużej mierze na tle finansowym, pretensje związane z rozstaniem, wpływały na kontakty ojca z dzieckiem. W pierwszym miesiącu po rozstaniu na tym tle dochodziło do konfliktów i problemów w

realizacji spotkań ojca z córką. Konflikt ten został jednakże przez strony rozwiązany, już pod koniec marca 2017r matka wyraziła zgodę by ojciec zabierał dziecko do siebie. Strony doszły wówczas do porozumienia w zakresie sprawowania opieki nad dzieckiem i sprawowali ją naprzemiennie początkowo w okresach tygodniowych-dwutygodniowych. Okresy pobytu córki u ojca, za zgodą stron ulegały stosunkowemu przedłużaniu. W okresie od grudnia 2017r do wiosny 2018r roku małoletnia większość czasu spędzała u ojca co związane było z problemami rodzinnymi i koniecznością zapewnienia przez I. D. (1) opieki chorej matce. W tym okresie między rodzicami dziecka nie dochodziło do sporów odnośnie sprawowania opieki nad dzieckiem, terminów pobytu u ojca, czy sposobu sprawowania bieżącej pieczy nad dzieckiem. Ojciec dziecka w tym okresie, zgodnie z ustaleniami zabierał dziecko z W. i odwoził do W.. W sierpniu 2018 roku matka małoletniej poinformowała ojca, iż zapisała M. do żłobka, co prowadzić miało do zmiany sposobu sprawowania pieczy nad dzieckiem przez rodziców. M. K. (1) nie wyrażał na to zgody.

Wraz z upływem wakacji 31.08.2018r zgodnie z przyjętą przez rodziców umową ojciec miał odwiedzić dziecko do matki, czego nie uczynił. Po jej interwencji poinformował ją jedynie że dziecko jest chore. Zaniepokojona sytuacją I. D. (1) w dniu 9 września 2019r przyjechała po córkę do uprzedniego miejsca zamieszkania ojca, wówczas okazało się, że już tam nie przebywa. Przy udziale funkcjonariuszy Policji I. D. (1) ustaliła aktualny adres pobytu M. K. (1) oraz córki M.. Ojciec odmówił matce wydania dziecka, od tej pory przy pomocy swej matki, z którą wspólnie zamieszkuje, sprawuje opiekę nad dzieckiem.

Do momentu sądowego ustalenia kontaktów, realizowanie kontaktów I. D. (1) córką było utrudnione. Ojciec dyktował warunki, terminy i czas kontaktów matki z małoletnią w miejscu zamieszkania dziecka. Konflikt między rodzicami rzutował też na ich przebieg.

Od momentu ustalenia przez Sąd kontaktów matki z córką poza miejscem zamieszkania dziecka, kontakty są realizowane bez większych zastrzeżeń. Jedynie w przypadku choroby czy też braku możliwości uzyskania urlopu przez I. D. (1) kontakty te nie były realizowane. Problemy związane z komunikacją i odległością między miejscem zamieszkania stron czasem wpływały na ustalone godziny kontaktów. By realizować kontakty z dzieckiem I. D. (1) korzysta z urlopu wypoczynkowego. Matka informuje ojca małoletniej o sytuacji dziecka w czasie gdy przebywa ono u niej, strony pozostają w kontakcie. Również M. K. (1) na prośbę matki małoletniej pomaga jej w kwestiach transportu.

Mimo konfliktu, stawianych sobie wzajemnych zarzutów strony deklarują chęć porozumienia w kwestiach dotyczących dziecka.

M. K. (1) jest kawalerem, pracuje w (...) w K. z wynagrodzeniem kształtującym się w granicach około 4.000 zł, prowadzi gospodarstwo domowe wraz z mamą J. K.. Wynajmuje dom w C. o pow. 190 m² (pierwsza umowa najmu od 30.08.2018r. do 30.08.2019r. z deklaracją przedłużenia na okres kolejnych 6 miesięcy). Czynnosc najmu stanowi kwotę 2.000zł. Warunki mieszkaniowe są bardzo dobre, do dyspozycji rodziny pozostaje komfortowy dom, wyposażony w niezbędne sprzęty i umeblowanie, pozwalające na prawidłowe funkcjonowanie rodziny. Małoletnia ma do dyspozycji trzy pomieszczenia, w domu są dwie łazienki, zainstalowane centralne ogrzewanie.

I. D. (1) ma ona wykształcenie wyższe, mieszka we W., w mieszkaniu należącym do niej, płaci czynsz około 300 zł, pracuje w cukierni (...) w (...). Pracuje od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 14, soboty i niedziele ma wolne. Ma możliwość zmiany godzin pracy. Dotychczas gdy Milenka przebywała u matki korzystała ona z urlopu wypoczynkowego. Warunki mieszkaniowe u matki są dobre. Mieszkanie jest zadbane, w pełni wyposażone.

Małoletnia M. K. (2) jest związana uczuciowo z obojgiem rodziców, nie wyróżnia żadnego z nich. Oboje rodzice posiadają poprawne predyspozycje do sprawowania opieki nad dzieckiem

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci :odpis zupełny aktu urodzenia- kserokopia k. 8, k. 9-13 kserokopia wyroku wraz z uzasadnieniem, k. 14 -97 korespondencja sms, k. 98-99 historia zdrowia i choroby, k. 100, k.101- faktury VAT, k. 102-104 zaświadczenia lekarskie, k. 117-119 kserokopii sprawozdania kuratora, k. 124- kserokopii sprawozdania kuratora, 131 sprawozdania kuratora, k. 137-146 korespondencji sms, k. 147 mail, k. 157-158 umowa, k. 159-161 korespondencja sms, k. 162-169

potwierdzenie przejazdów, k. 170- korespondencja sms między stronami, k. 191-199 kserokopia biletów, k. 209-210 korespondencja między stronami, k. 234 kserokopia wniosku , k. 235 zaświadczenie, k. 236 kserokopia pisma, k. 238 zaświadczenie, k. 239 -242 historia choroby, k. 268 karta zdrowia, k. 269 kserokopia oświadczenia, k. 270-284 kserokopie biletów, k. 285-297 korespondencja między stronami, k. 305-313 opinia (...), k. 322 karta informacyjna, k. 324- 327 wyniki badań, k. 334-356 korespondencja stron, k. 368-373 dokumentacja medyczna, dokumentacja sms- i medyczna k. 382-407 , akta III Nsm 857 /18- k. 14 -18 umowa żłobka, k. 19 zaświadczenie, k. 20-21 zaświadczenie, k. 23-27 akt notarialny, k. 28-32, k.47-48 korespondencja mail , k. 50 akt urodzenia, k.53 -59 korespondencja między stronami, k. 65 zaświadczenie , k. 68-75 korespondencja, k. 77-80 korespondencja, k. 93 korespondencja, k. 94 sprawozdanie z wywiadu, k. 99-105 sprawozdanie z wywiadu k. 126-200 korespondencja, I. N. 623/18 k. 8-56 korespondencja akta III Nsm 567/18 k. 4 notatka urzędowa policji, I. N. 555/18 k. 233-235 sprawozdanie z wywiadu kuratora , z akt sprawy I. N. 349/19 k. 9, 10 korespondencja., zeznania świadka J. K. k.149-150, E. D. k. 150, zeznania M. K. k.409, I. D. k.409v

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy, w sposób przepisany prawem. Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności.

Oceniając dowody Sąd dał im wiarę w zakresie jaki wskazano, gdyż w tym zakresie dowody te wzajemnie się potwierdzały lub uzupełniały tworząc logiczną i spójną całość. Dokumenty złożone do sprawy Sąd ocenił jako wiarygodne, bowiem ich autentyczność i prawdziwość nie budziły wątpliwości, nadto dokumenty znajdowały potwierdzenie w pozostałych dowodach tworząc z nimi spójną i logiczną całość.

Oceniając wiarygodność dowodu w postaci opinii O. Zespołu (...) w Z. tak pisemnej jak i ustanej uzupełniającej przedstawionej przez biegłego na rozprawie Sąd doszedł do przekonania, że przedmiotowe opinie zostały sporządzone zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, przez osoby o odpowiednich kwalifikacjach, niezbędnych dla sporządzenia przedmiotowego dowodu zgodnie z tezą zakreśloną w postanowieniu o jego dopuszczeniu. W ocenie Sądu opinie sporządzone przez biegłych są jasne, pełne, spójne, a wnioski logicznie wynikają z ich treści.

Biegłe przeprowadziły kompleksowe badania rodziców małoletniej i małoletniej połączone z obserwacją ich zachowań we wzajemnych kontaktach i na tej podstawie przedstawiły swoją ocenę, popierając ją rzeczową argumentacją. Zarzuty stawiane opinii przez pełnomocnika wnioskodawczyni w istocie stanowiły jedynie polemikę częściowo z ustaleniami faktycznymi, częściowo zaś z niekorzystnymi dla oceny postaw uczestnika postępowania wnioskami płynącymi z opinii.

Sąd Rejonowy nie dał wiary wyjaśnieniom M. K. i I. D. (1) co do podnoszonych przez nich okoliczności dotyczących istotnych i rażących zaniedbań w sprawowaniu władzy rodzicielskiej przez drugiego z rodziców, w czasie gdy dziecko pozostawało pod jego opieką, uzasadniających ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką odpowiednio wobec każdego z rodziców

Świadkowie J. K. i E. D. związani odpowiednio z każdą ze stron w zeznaniach swych prezentowali odpowiednio wersję każdej z nich, umniejszając roli drugiego z rodziców.

Na podstawie art. 107§1k.r.o jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom żyjącym w rozłączeniu, sąd opiekuńczy może ze względu na dobro dziecka określić sposób jej wykonywania i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd pozostawia władzę rodzicielską obojgu rodzicom, jeżeli przedstawili zgodne z dobrem dziecka pisemne porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Rodzeństwo powinno wychowywać się wspólnie, chyba że dobro dziecka wymaga innego rozstrzygnięcia.

W myśl §2 przywołanego przepisu w braku porozumienia, o którym mowa w § 1, Sąd, uwzględniając prawo dziecka do wychowania przez oboje rodziców, rozstrzyga o sposobie wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej i

utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Sąd może powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców, ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka, jeżeli dobro dziecka za tym przemawia. § 3 stanowi, że na zgodny wniosek stron sąd nie orzeka o utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem.

W aktualnym stanie prawnym nie funkcjonuje automatyzm przy ograniczaniu władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców w przypadku rozstania rodziców dzieci. Przepis cytowany wprowadza jasną hierarchię preferencji przy orzekaniu przez Sąd opiekuńczy, która Sąd wiąże. W pierwszej kolejności to sami rodzice powinni decydować o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej na wypadek rozłączenia. Z kolei natomiast nawet przy braku porozumienia, mając na względzie naturalne prawo dziecka do wychowania przez oboje rodziców, Sąd rozstrzygać ma o sposobie wspólnego wykonywania przez nich władzy, w tym może orzec, by dziecko mieszkało naprzemiennie u każdego z rodziców w okresach wskazanych w orzeczeniu. W obecnym stanie prawnym prawo dziecka do bycia wychowywanym przez oboje rodziców góruje nad ewentualnym konfliktem między rodzicami. Wprowadzona została do systemu prawnego zasada wspólnej odpowiedzialności rodzicielskiej to jest wspólnego sprawowania władzy rodzicielskiej i utrzymywania kontaktów (pismo MS z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. (...)071-1/16). Dopiero gdyby za tym przemawiało dobro dziecka, wydanie orzeczenia o powierzeniu władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców może być wydane, z ograniczeniem władzy rodzicielskiej drugiego do określonych uprawnień i obowiązków w stosunku do dziecka. Powierzenie władzy rodzicielskiej tylko jednemu z nich, a nawet jej ograniczenie wobec jednego z rodziców, musi być podyktowane wyjątkowymi okolicznościami, związanymi z zagrożeniem dobra dziecka. (M. M. P. J., Prawo dziecka do obojga rodziców, Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka V.. 13 Nr 3 (2014), s. 43)

Kierując się powyższą zasadą wspólnej odpowiedzialności rodzicielskiej, w ocenie Sądu, oddalić należało wnioski M. K. (1) i I. D. (1) o powierzenie jednej ze stron władzy rodzicielskiej nad dzieckiem z ograniczeniem władzy drugiej do określonych uprawnień względem dziecka. Za takim rozwiązaniem nie przemawia dobro M. K. (2).

Jak wynika z poczynionych ustaleń do sierpnia 2018r rodzice na podstawie wzajemnych ustaleń naprzemiennie sprawowali opiekę nad córką. W uzgadnianych terminach M. K. (2) czasowo przebywa u ojca, czasowo u matki. Czasookresy powyższe ustalane były przy uwzględnieniu sytuacji życiowej obu stron i w praktyce nie były wówczas przez żadną z nich kwestionowane. W tym czasie strony nie czyniły sobie też żadnych zarzutów w zakresie sposobu wykonywania pieczy i opieki nad córką, a pojawiające się między nimi konflikty miały głównie tło finansowe. Sprawy związane z małoletnią córką podzieliły strony dopiero po tym gdy matka w sierpniu 2018r poinformowała ojca o zamiarze zapisania dziecka do żłobka. To wówczas po zakończonym umownym okresie pobytu córki u ojca, ten nie odwiózł dziecka do matki.

W toku postępowania sądowego M. K. (1) zarzucając I. D. (1) nieprawidłowe dotychczasowe sprawowanie opieki nad córką, zaniedbania w sprawach zdrowotnych i zapewnienia właściwej opieki medycznej nie ukrywał, iż podstawą złożonego przez niego wniosku w zakresie powierzenia mu władzy rodzicielskiej nad córką i ograniczenia tejże władzy matce był wykazany przez I. D. (1) zamiar zapisania dziecka do żłobka, z którym on się nie zgadzał, obawiając się ograniczeniu mu w ten sposób kontaktów z dzieckiem.

Sam fakt występowania różnych punktów widzenia na określone sprawy, a co za tym idzie polemik między rodzicami, w sprawach dotyczących dziecka, podejmowania decyzji co do jego osoby nie jest ani niczym nietypowym, jest normalnym elementem konieczności osiągnięcia konsensusu między rodzicami. Konsensu, do winna prowadzić jedynie merytoryczna rozmowa i wzajemne ustalenia między rodzicami, a nie wzajemne rozgrywki przy wykorzystaniu osoby dziecka.

Nie można nie zauważyć faktu, iż w niniejszej sprawie reakcją ojca na niezaakceptowaną przez niego decyzję matki o zapisaniu dziecka do żłobka było niewydanie córki matce w ustalonym uprzednio terminie, a następnie faktyczne ograniczenie stałego kontaktu z córką, wymagające ingerencji ze strony Sądu w zakresie ustalenia kontaktów.

Osobiste ambicje każdego z rodziców, próba wykazania większych kompetencji i możliwości w sprawowaniu opieki nad dzieckiem czy też większej więzi z córką nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od osoby dziecka.

Tymczasem jak wynika z opinii biegłych O. Zespołu (...) w Z. małoletnia M. K. (2) prezentuje związek uczuciowy z obojgiem rodziców, chętnie bez protestu zostaje z każdym z nich, nie wyróżnia żadnego. Przeprowadzone badania nie wykazały, by któreś z rodziców posiadało lepsze predyspozycje wychowawcze, a tym samym dawało większe gwarancje należytego wykonywania władzy rodzicielskiej w stosunku do córki. Na obecnym etapie życia małoletnia z racji wieku, do budowania bliskich związków potrzebuje obecności w życiu zarówno ojca jak i matki. Dziecko nie jest w stanie na obecnym etapie wskazać z którym rodzicem chce zostać. Dziewczynka tęskni za matką, potrzebuje jej bliskości ale i z ojcem jest silnie związana emocjonalnie

Biegłe wskazywały na potrzebę zapewnienia dziecku szerokich kontaktów zarówno z matką jak i ojcem, wskazując w opinii uzupełniającej na możliwość zrealizowania powyższego formą ustanowienia pieczy naprzemiennnej.

Zauważyć należy, iż w toku postępowania strony były zgodne co do tego, że dobro ich córki jest najważniejsze oraz deklarowały chęć porozumienia się w kwestii sprawowania faktycznej opieki nad dzieckiem, nie kwestionowały potrzeby ustalenia szerokich kontaktów dziecka z każdym z rodziców, podporządkowując jednakże ich zakres i terminy do swojej sytuacji życiowej i swoich możliwości. Ewentualne kwestie sporne, zarzuty wobec matki co do sposobu sprawowanej opieki medycznej nad dzieckiem, stosowania się do zaleceń lekarskich, w dużej mierze wyolbrzymione przez ojca, wysuwane były w ocenie Sądu na potrzeby niniejszego postępowania. Przed jego wszczęciem żadna ze stron nie kwestionowała prawidłowości sprawowania pieczy nad córką przez drugiego z rodziców. Dążenie do faktycznego ograniczenia władzy rodzicielskiej drugiemu z rodziców dziecka w istocie prowadzić miało do większego komfortu w wychowaniu córki. Taka postawa rodziców pokazuje, iż kierują się oni swoimi interesami a powinno być wręcz odwrotnie tzn. ambicje rodziców, wzajemne zarzuty, konflikty między rodzicami powinny stanowić kwestię drugoplanową. W toku postępowania strony były zgodne co do tego, że dobro ich córki jest najważniejsze oraz deklarowały chęć porozumienia się w kwestii opieki nad dzieckiem.

Mimo występującego między rodzicami konfliktu, na tym etapie postępowania podnieść należy, iż strony pozostają w kontakcie w sprawach dotyczących dziecka przekazując bieżące informacje dotyczące córki. Matka informuje ojca małoletniej o sytuacji dziecka w czasie gdy przebywa ono u niej, M. K. (1) na prośbę matki małoletniej pomagał jej kwestiach transportu dziecka na spotkania z matką.

W ocenie Sądu unormowanie prawne kwestii dotyczących opieki nad córką ostatecznie pozwoli na wyciszenie dotychczasowego konfliktu i podjęcie merytorycznych rozmów w sprawach dotyczących dziecka, tym bardziej iż mimo sporu, stawianych sobie wzajemnych zarzutów strony deklarują chęć porozumienia w kwestiach dotyczących dziecka.

W sytuacji, gdy Sąd powierza obojgu rodziców wykonywanie władzy rodzicielskiej zobligowany jest określić, jak obowiązki z niej wynikające miałyby być wykonywane. Dopiero gdy to nie jest możliwe, wchodzi w grę ograniczenie jednego z rodziców w jej wykonywaniu. W ocenie Sądu najkorzystniejsza dla realizacji prawidłowych stosunków między stronami jest opieka naprzemienna. Rodzice małoletniej są osobami odpowiedzialnymi, dojrzałymi, wykształconymi, zaangażowanymi emocjonalnie w sprawy córki. Małoletnia jest silnie związana z obojgiem rodziców. Potencjał rodzicielski stron jest porównywalnie dobry zarówno w wymiarze predyspozycji osobowościowych jak i kompetencji opiekuńczo- wychowawczych.

Pieczą naprzemienną przy takich uwarunkowaniach powinna być rozważana w pierwszej kolejności.

współpraca rodzicielska jest kluczowa dla prawidłowego funkcjonowania pieczy naprzemiennnej i musi ona osiągnąć odpowiedni poziom, niemniej z doświadczenia życiowego wynika, że osiągnięcie sytuacji, w której dwoje rodziców zawsze mówi jednym głosem we wszystkich sprawach, jest iluzją i to w trwałych związkach.

Nie można przyjąć, że warunkiem sine qua non do wprowadzenia opieki naprzemiennnej jest zgoda na nią obojga rodziców. Po pierwsze, jest to w sposób ewidentny niezgodne z założeniami legislatora. Po drugie, jest

to nieprawidłowe również z punktu widzenia dobra dziecka. Sąd musi zważyć, że sprzeciw jednej ze stron może być warunkowany nie wolą czy dobrem dziecka, ale innymi względami, w tym względami ambicjonalnymi lub finansowymi.

Przyjęcie, że opieka naprzemienna jest w określonych uwarunkowaniach systemem mniej konfliktogennym wykonywania wyżej zdefiniowanej odpowiedzialności rodzicielskiej, nie jest wcale nietypowe. W literaturze zachodniej (E. K., C., C., A. and P. R.. (...) for a J. and E. Standard, (...) of B. C., D. 2008) wskazuje się, że opieka naprzemienna pozwala na zachowanie relacji dziecka z obojgiem rodziców. Stwierdzono, że dłuższe przebywanie na przemian u obojga rodziców sprzyja zmniejszaniu się liczby sytuacji konfliktowych, bo nie dochodzi do eskalacji konfliktu i walki o dziecko. Żaden z rodziców nie ma wtedy poczucia całkowitej utraty dziecka, a niższy poziom konfliktu przekłada się na korzyść dla dziecka. Dzieci zazwyczaj wykazują równe przywiązanie do ojca i matki. Kształtuje się ono dalej poprzez wspólne uczestnictwo dziecka i rodzica w codziennych zajęciach, jak nocowanie, zawożenie i odbieranie ze szkoły oraz zajęcia dodatkowe. Sytuacja, w której jeden z rodziców zabiega o możliwość spędzania większej ilości czasu z dzieckiem, podczas gdy drugi stara się ograniczać te kontakty, nie sprzyja negocjacjom, wypracowywaniu porozumień rodzicielskich.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że opieka naprzemienna będzie najkorzystniejszym rozwiązaniem w przypadku wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. K. (2) stąd oddalił wniosku stron w zakresie ograniczenia władzy rodzicielskiej drugiemu z rodziców.

Wobec takiego rozstrzygnięcia Sąd ustalił miejsce zamieszkania małoletniej w każdorazowym miejscu zamieszkania ojca, z uwagi na zasadę jednolitości domicylu, oddalając wniosek I. D. o ustalenie miejsca zamieszkania dziecka w miejscu zamieszkania matki. Zgodnie z art. 26k.c miejscem zamieszkania dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską jest miejsce zamieszkania rodziców albo tego z rodziców, któremu wyłącznie przysługuje władza rodzicielska lub któremu zostało powierzone wykonywanie władzy rodzicielskiej. Jeżeli władza rodzicielska przysługuje na równi obojgu rodzicom mającym osobne miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania dziecka jest u tego z rodziców, u którego dziecko stale przebywa. Jeżeli dziecko nie przebywa stale z żadnym z rodziców, jego miejsce zamieszkania określa Sąd.

Powtarzające się okresy opieki naprzemiennnej ustalono z rotacją co dwa tygodnie, gdyż jest to korzystne z punktu widzenia wieku małoletniej oraz odległości między miejscami zamieszkania rodziców dziecka i związanym z tym czasem i dolegliwością przejazdu. Dwutygodniowy okres pobytu dziecka u każdego z rodziców pozwoli też im na lepsze zorganizowanie czasu pobytu dziecka, przy uwzględnieniu swoich obowiązków, również zawodowych.

Z systemu rotacji wyłączono okresy świąteczne oraz wakacji letnich uznając, iż w tych szczególnych okresach każde z rodziców równomiernie ma prawo do spędzenia czasu z dzieckiem

W orzeczeniu wskazano również, że wyżej wymienione okresy opieki mogą być okazjonalnie modyfikowane, skracane lub wydłużane w razie zajścia szczególnych okoliczności, niezawinionych przez strony, jednakże za obopólną zgodą. Wówczas dziecko przebywa pod pieczę drugiego rodzica. Powyższe oznacza, że sytuacje odstępstw od modelu naprzemiennego możliwe są w przypadkach ekstraordynaryjnych. Zasadniczo każdy z rodziców powinien zapewnić sobie możliwość sprawowania opieki w czasie oddanym mu do dyspozycji. O ile w przypadku M. K. (1) nie jest to problemem, gdyż czynną pomoc w wychowywaniu i pieczy nad dzieckiem świadczy jego mama, o tyle I. D. (1) musi podjąć dalej idące zabiegi organizacyjne i logistyczne celem zabezpieczenia pieczy nad córką.

Zdaniem Sądu, w sytuacji stwierdzenia przez lekarza choroby dziecka stwierdzonej orzeczeniem lekarskim wymagającej rekonwalescencji w warunkach domowych i zwolnienia z zajęć szkolnych i przedszkolnych, dziecko pozostaje pod pieczę rodzica, który sprawował opiekę, trakcie której choroba została zdiagnozowana, do czasu zakończenia stwierdzonego orzeczeniem lekarskim okresu rekonwalescencji. Wobec negatywnych doświadczeń przy przekładaniu kontaktów, które prowadziły do chaosu organizacyjnego i wzrostu nieporozumień, zdaniem Sądu, nie powinno przekładać się styczeń z rodzicem na kolejne okresy. (...) opieki w równoważnych okresach należało więc usztywnić, aby nie pozostawiać stronom sfery luzu interpretacyjnego. Tym samym stwierdzenie choroby i okres jej

leczenia nie powoduje przesunięcia następnych okresów opieki na kolejne tygodnie, okresy te pozostają wyznaczone niezależnie od okresu choroby. W czasie tym drugi rodzic może odwiedzać dziecko w miejscu zamieszkania po porozumieniu z rodzicem sprawującym pieczę.

W myśl art. 107§ 2 k.r.o. w braku porozumienia, o którym mowa w § 1, Sąd, uwzględniając prawo dziecka do wychowania przez oboje rodziców, rozstrzyga o sposobie wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Realizując powyższy obowiązek, Sąd ustalił, że każde z rodziców będzie samodzielnie podejmowało decyzje w sprawach bieżących w okresach, w jakich dzieci będą przebywały pod jego opieką, za wyjątkiem spraw związanych z leczeniem, uzyskaniem przez małoletnią dokumentów tożsamości i wyjazdem poza granice kraju, w których to sprawach rodzice będą decydować wspólnie.

Zdaniem Sądu, spory rodziców małoletnich odnośnie do ich spraw są ani nie większe, ani nie bardziej poważne niż w przypadku innych rodziców. Jest całkowicie normalnym i zwyczajnym, że matka i ojciec mogą mieć różne spojrzenie na pewne kwestie dotyczące wychowania, leczenia, opieki i sam fakt występowania różnych stanowisk nie świadczy o tym, że drugi z rodziców źle dziecku życzy, czy utrudnia wykonywanie obowiązków rodzicielskich drugiemu rodzicowi.

Ustalając opiekę naprzemienną rodziców Sad oddalił wniosek I. D. o ustalenie kontaktów ojca z małoletnią córką.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 k.p.c., który stanowi w § 1, iż każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Ponadto w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U z 2018 r. poz. 300 ze zm.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy nakazano pobrać od M. K. oraz I. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę po 431,31 zł tytułem poniesionych przez Skarb Państwa kosztów sądowych, związanych z wydaniem opinii (...) w Z..